

**COMPAREIXENÇA DEL COMITÈ D'EMPRESA DEL GRAN TEATRE DEL LICEU
AL PARLAMENT DE CATALUNYA, DIA 20 DE JUNY DE 2012.**

PRIMERA PART

PRESENTACIÓ, AGRAÏMENTS

Moltes gràcies Sr President. Senyores i senyors diputats, molt bon dia.

En primer lloc, voldríem excusar l'absència del President del Comitè d'Empresa del Gran Teatre del Liceu, que no ha pogut ser avui aquí per malaltia.

No són temps fàcils tampoc al Gran Teatre del Liceu. Una bona prova d'aquest fet és la nostra assistència al Parlament. Cap de nosaltres hauria pensat mai a arribar a aquesta sala i tenir l'oportunitat de mostrar la nostra visió, la visió d'aquelles persones que treballem al Liceu. Tenim una oportunitat única de donar la nostra opinió d'aquest Teatre que treballadors i treballadores sentim que forma part de nosaltres, com també ho sent la ciutadania d'aquest país.

Especialment, i després de tots els esdeveniments que recentment s'han esdevingut al Liceu, voldríem manifestar el nostre agraïment.

El nostre agraïment a vostès per brindar-nos aquesta ocasió de fer sentir la nostra veu en una institució tan important com és el Parlament; agraïment al públic del Liceu que ens ha seguit amb interès i preocupació; agraïment a la premsa que, dia rere dia, ha anat fent la crònica de tot el que ha passat; agraïment a les associacions liceïstes i als mecenes per la seva lleialtat a la institució del Gran Teatre del Liceu; agraïment a aquells focus d'opinió que han mantingut debats amb passió a través de les xarxes socials i que, al mateix temps, ens han fet arribar grans mostres de suport envers la institució que som.

No podem oblidar-nos de la resta d'institucions culturals que estan patint de diferents maneres les retallades i que no han tingut l'oportunitat de comparèixer al davant del Parlament. Tots nosaltres (tots els centres culturals, museus, teatres, auditoris, sales de concerts...) formem part del patrimoni cultural de Catalunya. El Liceu, a més, té la particularitat de ser l'únic teatre d'òpera de Catalunya. El Liceu, amb més de 150 anys d'història, és l'única identitat operística del nostre país. Veure minvat o en perill el seu futur és sinònim de perdre una part de la nostra identitat. El Liceu, l'auditori, el Teatre Nacional, els petits teatres..., possibiliten mantenir viu el patrimoni cultural propi i el de tot el món. Tenir l'oportunitat d'escoltar Mozart, Wagner o Martín i Soler, o veure Shakespeare o Guimerà... no ha de ser un privilegi, perquè quan l'art i la cultura es converteixen en un privilegi, acaben desapareixent.

Hauríem de situar-nos una mica enrere en el temps per arribar al moment actual, al desgavell en què el Teatre es troba en aquests moments.

SEGONA PART:

CRONOLOGIA DELS FETS

L'any 2008 s'inicià una nova etapa en la Direcció del Gran Teatre del Liceu. Malgrat els primers símptomes de crisi econòmica que llavors ja es donaven, la nova Direcció va dissenyar tres grans objectius presentats en aquest Parlament el dia 22 d'abril de 2009: PRIMER, projecció audiovisual del Liceu; SEGON, assessorament del Consell Artístic i, TERCER, promoció d'una nova llei de mecenatge.

És a partir del 2008 que comença una caiguda d'ingressos públics i d'ingressos per mecenatge i, al cap de poc temps, arriba una retallada del 30% del pressupost del Ministeri, repartit en tres trams d'un 10% cadascun. Tot i així, la Direcció no pensa en cap moment en un canvi de model de Teatre, però sí a proposar mesures per reduir despesa. Una d'aquestes va ser la supressió de la programació al Foyer, una mesura sense estalvi significatiu. Aquestes mesures van afectar d'una manera més directa els treballadors quan, el juliol del 2010, 23 companys van ser acomiadats.

En aquesta mateixa línia de gestió, després d'una negociació dilatada en el temps, s'acaba signant un pacte per tancar el Teatre el mes de setembre del 2011 que suposava un estalvi d'1,7 milions d'euros. Tanmateix, la temporada s'inicia d'una manera molt desvirtuada, amb una versió de concert d'un títol tan emblemàtic com és el *Faust* de Gounod, que dissortadament va generar dèficit.

En tota aquesta sèrie de mesures, no n'hi ha cap que impliqués un nou model de Teatre. És a dir, no n'hi havia cap que impliqués novetats de gestió o canvi de "política" artística en què el Teatre pogués, per exemple, reforçar i augmentar la captació de fons privats o millorar el posicionament en l'àmbit cultural.

Els esdeveniments s'intensifiquen encara més a partir de començaments de 2012. Va ser el 13 de gener de 2012 quan els treballadors del Teatre vam assabentar-nos pels mitjans de comunicació de les intencions que la Direcció tenia per al futur més immediat. Vam saber per la premsa que la Direcció tenia intenció de presentar un expedient de regulació d'ocupació que implicava la cancel·lació de l'activitat al Liceu. *És aleshores quan per als treballadors s'inicià un camí d'impotència, indefensió, decepció, desmotivació, nerviosisme...*

No va ser fins al dia 1 de febrer de 2012 que la Direcció va convocar els representants dels treballadors per anunciar-los que el dia 13 es presentaria un expedient de regulació d'ocupació. Els dies previs a la presentació de l'ERO havien de servir per iniciar unes converses per acostar posicions i trobar possibles acords, però malgrat això, es va començar el procés de devolució de les entrades venudes dels espectacles que presumptament s'havien de cancel·lar. Els treballadors vam decidir atansar-nos a la Direcció del Teatre per trobar una solució consensuada amb l'objectiu que el Teatre no aturés la seva activitat i continués sent un emblema cultural de primera. Davant la nostra actitud dialogant i negociadora, només vam rebre una resposta negativa i una

actitud prepotent i tancada al diàleg. Sempre vam ser del parer que era un greu error prendre la decisió de cancel·lar títols ja programats i que la presentació d'un ERO era una solució innecessària i injusta. Tanmateix, la Direcció va presentar l'expedient de regulació el 14 de febrer, amb la seguretat del que té el recolzament per dur a terme aquesta mesura. En el procés de negociació que aleshores s'encetà, els representants dels treballadors sempre vam haver de tractar amb càrrecs de la Direcció que igualment van demostrar no saber valorar ni apreciar les propostes dels treballadors, i sent uns interlocutors no vàlids per negociar qualsevol solució. Durant aquest procés, la Direcció ja havia dut a terme la cancel·lació de 7 títols de la temporada 2012 i, el que és més greu, havia obert un procés de desprestigi internacional del Gran Teatre del Liceu.

Finalment, però, la proposta inicial dels treballadors, sense cap modificació afegida, va ser valorada i acceptada i, el 22 de febrer de 2012, es va poder formalitzar el pacte. A partir d'aquest moment, s'obre un nou camí cap a un model diferent de Teatre.

Les escasses propostes que la Direcció ha deixat entreveure, no pal·liaran els problemes actuals del Teatre i perfilen un futur molt incert. I els últims esdeveniments, per a nosaltres no han estat una anècdota.

Aquesta falta de previsió, imaginació i decisió de la Direcció ens ha conduït a una situació kafkiana. L'anunci de cancel·lació de títols, el procés de devolució de les localitats, l'anunci de la reposició de la temporada, l'activació de la venda de les localitats... Tot plegat ens ha deixat en una situació de ridícul davant el públic i el panorama operístic internacional. Aquestes decisions innecessàries provocaran la desconfiança dels abonats, del públic, de la societat catalana i dels artistes que periòdicament col·laboren amb el Teatre.

Mitjançant la signatura del pacte, ambdues parts es van comprometre a partir de l'1 de març a iniciar les converses per reestructurar el Teatre.

SITUACIÓ ACTUAL

En el període actual, les converses han versat sobre un acord de mesures específiques de flexibilitat per fer possible la propera temporada 2012-13. Però amb l'incompliment de la Direcció de la presentació del Pla de viabilitat resulta impossible la reforma estructural i laboral pendent.

Ens sentim defraudats per la fracassada recuperació dels títols cancel·lats per causa de l'ERO i del que, a parer nostre, és una pèssima promoció dels títols recuperats.

Continuem reclamant la transparència en la gestió, i la justificació de les últimes mesures dutes a terme, així com la depuració de responsabilitats.

Reiterem i denunciem la inoperància de la Direcció i la seva falta de voluntat de reorientar-se cap al diàleg després de la demostració d'implicació i d'esforç dels treballadors.

Independentment de la Direcció General de torn que hi hagi i de les circumstàncies, mentre hi hagi aportacions de les administracions públiques, el nostre deure està orientat al públic i a la ciutadania.

És per això que volem destacar una sèrie de punts crítics que, segons el nostre parer, són de vital importància per al pla de futur d'aquest Teatre.

TERCERA PART:

PUNTS CRÍTICS EN LES LÍNIES ESTRATÈGIQUES DEL LICEU

- 1.- Adequació de la programació i gestió als recursos humans i econòmics de què disposa la institució.
- 2.- Recuperar i exercir el lideratge com a equipament cultural. Amb l'exigència d'assolir l'excel·lència en tots els àmbits d'actuació: en l'activitat artística i en la gestió.
- 3.- Oferta artística i bona gestió de difusió i d'accés, que arribi a la major diversitat de públics que ens sigui possible.
- 4.- Consolidar el projecte artístic, en els aspectes operístic, institucional, social, educatiu, de turisme cultural, i audiovisual.
- 5.- Capacitat de l'òrgan rector (Patronat) de respondre, esmenar i reorientar les mancances de lideratge, falta de diàleg o errors de la Direcció.
- 6.- Demanem transparència: informació pública dels sous i variables salarials. Publicació dels resultats globals i per àrees i avaluació continuada dels objectius. Publicació de les actes del Patronat, les memòries, els pressupostos i el pla de treball futur.
- 7.- Compliment de la recent resolució d'aquest Parlament, d'incloure la nostra presència com a Comitè en les reunions.

8.- Exigim conèixer i participar en els plans de treball, econòmic i de personal, per configurar conjuntament amb la Direcció el “pla director” del Liceu. Conèixer el pla de recursos humans i la previsió de plantilla per propiciar les mesures de flexibilitat i polivalència. Millorar el servei mitjançant plans de formació. Evitar costoses externalitzacions.

9.- Garantir el retorn social, un “Liceu de tots”, propiciar l’apropament de la cultura a la societat.

10.- Garantir la funció educativa per fomentar l’interès per la cultura: evitar la cancel·lació de funcions infantils: familiars i escolars; recuperar el projecte universitari (Opera Oberta) i reforçar el Petit Liceu com un autèntic Servei Educatiu.

11.- Recuperació del projecte audiovisual.

12.- Garantir les dotacions estables de recursos econòmics de les administracions i augmentar els esforços de la captació de fons privats; així com la millora en la política de coproducció.

13.- Avaluació continuada de la gestió, amb resultats públics avaluable pel seu impacte social, cultural i econòmic, i mecanismes sancionadors. Assumpció, els directius de l’equipament, de les responsabilitats envers els resultats de la gestió.

14.- Reclamem austeritat en les retribucions i contractacions de directius que reben salaris d’una manera opaca. Exigim un mecanisme d’amonestació i fins i tot acomiadament dels directius si no assoleixen els objectius o es reitera la seva manca de responsabilitat, encert o solvència.

• Creiem que els darrers esdeveniments del Liceu han generat descrèdit i una caiguda de la valoració del Liceu. Els treballadors han sortit en defensa d’aquests valors que creiem fonamentals per al futur del Liceu i del nostre. Han estat intents de pal·liar els danys d’unes decisions errònies i demostradament evitables. Per la qual cosa hem vingut per demanar la depuració de responsabilitats,

encara ara sense fiscalitzar, com demanem nosaltres, l'opinió pública, els nostres representants polítics i tots els que s'estimen el Liceu.

Moltes gràcies per donar-nos aquesta oportunitat